

væsentlig vilde komme vore egne Kolonier tilgode. Denne Forudsætning er fuldstændig bristet. I de fire Aar, Loven har virket, har det fuldstændig vist sig, at Indførslen af vore egne Koloniers Mustkovados saaa langt fra er tiltagen, at den tværtimod stadigt er aftagen, ikke alene absolut, men ogsaa relativt til Dernes Høst. Den Grund er altsaa ikke tilstede. Men jeg maa endvidere gjøre opmærksom paa, at dette Begreb: Mustkovados efter min Mening er i Begreb med at forsvinde for vore egne Koloniers Bedkommende. Et af Lo maa nemlig nødvendigvis ske: Enten maa Sukkerproduktionen i vore Kolonier tage et meget betydeligt Opsving — et Opsving, som Kolonierne og jeg i dette Dieblit nærmest vente skal ske ved en Foranstaltning, der drøstes i indværende Rigsdagssamling, og som jo gaar ud paa at skaffe nogle af de Midler tilstede, der ere nødvendige for at tilveiebringe Fællessukkerogierer ude paa Verne —, og finder et saadant Opsving Sted, saa forsvinder efter min Opfattelse ogsaa Begrebet Mustkovadosukkere for disse Koloniers Bedkommende; tager Sukkerproduktionen derimod ikke noget saadant Opsving, saa forsvinder ogsaa Begrebet, og det af den ganske simple Grund, at saa vil efter Alt, hvad man kan bømme nu, disse Ders Sukkerproduktion meget hurtigt ophøre. Dette forekommer mig dog at være af nogen Betydning, naar man foreslaar at indbringe en særlig Position, Mustkovadosukkere, i en Lov af vedvarende Betydning. Her er nemlig ikke, saaledes som i forrige Rigsdagsamling, Tale om en midlertidig Forlangelse af en bestaaende Lov; her er Tale om i en Lov, der skulde have vedvarende Betydning, at indføre Bestemmelser, som efter min Mening i ethvert Tilfælde kun kunne faae en forbigaaende Betydning for vore Kolonier. Endelig kunde der dog maafke ved denne Leilighed mindes om, at Mustkovados jo kun er flettere end andet Sukker, fordi det er flettere behandlet. Det staaer til Bedkommende selv at fjerne de Mangler, der klæbe ved Mustkovadosukkere, og som jo dog egentlig lige overfor Spørgsmaalet om Toldbeskatning reducere sig til, at de indeholde en utilbørlig Mangde Vand. Giver man derfor Mustkovadosukker Lid og Leilighed til at blive fri for det overflødig Vand, saa er det fuldkommen lige saa godt og snarere bedre end andre Sukkere af samme Farve. Man kunde altsaa sige, at den særlige Beskyttelse af Mustkovados er en Beskyttelse for slet Behandling af Produktet. Som sagt, Spørgsmaalet er ikke nu om en midlertidig Forlangelse af en bestaaende Lov, som var af tvivlsom Nytte, da den bestod, men Spørgsmaalet er om at indføre i en Lov af varig Betydning en saadan Bestemmelse, om hvis Hensigtsmæssighed man nærede stor Tvivl, da den bestod, og som man uden stor Betænkelse har ladet forsvinde i forrige Rigsdagsamling. Jeg haaber altsaa, at det ærede Thing ikke vil følge den ærede Forslagsstiller, men holde sig til

Lovforslaget i Henseende til dets Bestemmelser om Mustkovadosukkere.

Jeg kommer dernæst til det ærede Medlems andet Forslag, som det jo er noget tungt for mig at maatte negte at gaa ind paa, idet dets Vedtagelse, saaledes som godtgjort af det ærede Medlem, vilde indbringe Statskassen circa 80,000 Kr. aarligt; men hvor gjerne jeg end vilde, maa jeg dog negte mig den Glæde at anbefale, at en Forøgelse af Statsindtægterne kommer tilstede paa den Maade. Det er allerede tidligere bemærket, at de i Lovforslaget foretagne Delinger af Sukkeret med Hensyn til Toldbeskatningen dog have noget Fornuftigt at støtte sig paa, idet den første Position, § 1 Nr. 1, ubelukkende eller saa at sige ubelukkende omfatter Konsumsukkere, Sukkere, der forbruges i den Tilstand, hvori de fortoldes, medens den tredje Position derimod ubelukkende omfatter Sukkere, som maa raffineres, inden de gaa over i Forbruget. Den anden Position endelig omfatter det, der bliver tilbage, de Sukkere, der ligge mellem begge Yderpunkter, og ere saavel Konsumsukkere som Raaprodukter for Raffinaderierne. Delingen ved Nr. 15 staaer for mig som noget ganske Vilkaarligt. Det kan ganske vist siges, at man havde denne Deling i Loven af 28de Mars 1871; men denne Lov var jo fra sin første Fødsel af kun en midlertidig Lov, og at den en Gang senere har været forlængt, forandrer forsaavidt ikke Sagen. Det kunde endvidere siges, at de fire Konventionsstater have et lignende Mærkeskjel; men dersom man vil anføre dette, saa maa man ogsaa foreslaa andre Forandringer end de i Lovforslaget foreslaaede, idet jo — hvad der i alt Fald vil være det ærede Medlem bekendt — de fire Konventionsstaters Mærke dog ikke kommer til at falde sammen med vort Mærke, fordi denne ene Forandring finder Sted. Det kan heller ikke for os være noget Afgjørende, hvilket Mærke disse fire Stater have vedtaget for deres Sukkeres Bedkommende som Grændsemærke imellem de forskellige Tarispositioner. Hvad dette angaar, holder Lovforslaget sig ganske til det Bestaaende paa en enkelt lille Undtagelse nær, som det ærede Medlem ikke har gjort nogen Indsigelse imod, idet Nr. 18 i den gamle Bestemmelse er bleven til Nr. 19. Hovedvanskeligheden for mig ved at gaa ind paa det ærede Medlems Forslag om at dele Position 2 saaledes, at der skulde kræves en højere Told af, hvad der ligger imellem Nr. 15 og 19, end af, hvad der ligger imellem Nr. 15 og 9, er den, at det er meget ubelevet at have forskellige Mærker, og at det altid vil blive et vanskeligt Skjøn, at afgjøre, om et Sukker, som skal fortoldes, er over eller under denne Farvegrændse; jo flere saadanne Grændser man har, desto vanskeligere vil det selvfølgelig blive. Dette er Hovedvanskeligheden; men jeg vil tilslaa, at for mig vil det ogsaa være en Vanskelighed for at modtage Lovforslaget, at det vilde forpge Statskassens